

OPIS TECHNICZNY

do planu zagospodarowania - wykonania podjazdu dla niepełnosprawnych i utwardzenia terenu dziedzińca, tarasu (dz. nr 110,113,114,116) i ocieplenia budynku Świetlicy Wiejskiej w m. Podskwarne nr 28. Gmina Cegłów

Inwestor. **GMINA CEGŁÓW**
ul. Kościuszki 4
05-319 CEGŁÓW

Przedmiot: Na nieruchomości w Podskwarnym znajduje się budynek jednokondygnacyjny murowany, kryty blachą trapezową przy spadku dachu 35°. Wysokość budynku w kalenicy wynosi 8,35mb w stosunku do istniejącego terenu. W budynku znajdują się pomieszczenia garażu bojowego wozu strażackiego z zapleczem, pomieszczenia Koła Gospodyń Wiejskich, świetlicy, kuchni, sanitariatów i pomieszczenie handlowe.

Budynek wyposażony jest w instalację wodno-kanalizacyjną, elektryczną. Ogrzewanie odbywa się poprzez elektryczne piece akumulacyjne.

Budynek podłączony jest do wodociągu wiejskiego i obecnie nie korzysta z własnego ujęcia wody i urządzenia hydroforowego.

Teren nieruchomości położony jest na gruntach piaszczystych ogrodzony jest siatką plecioną na słupkach stalowych kątownika. Brama wjazdowa i furtka wykonana z kątowników na słupkach stalowych wypełniona prętami ażurowymi. Wjazd na posesję z drogi powiatowej o nawierzchni asfaltowej odbywa się poprzez zjazd o nawierzchni betonowej z przepustem drogowym. Teren wjazdu garażowego jak i część dziedzińca posiada utwardzenie betonowe które przez kilkudziesięcioletnie użytkowanie jest zdegradowane.

Rada Gminy i Wójt Gminy Cegłów czyni starania o pozyskanie środków unijnych by wesprzeć społeczność wiejską w termomodernizacji budynku i uporządkowaniem terenu okalającego ten społecznie użyteczny obiekt.

1. Zakres projektowanego podjazdu – pochylni oznaczony cyfrą 2. planu zagospodarowania o wymiarach 8,00 x 1,30 mb z wykorzystaniem istniejącego tarasu o wymiarach 11,00x2,30m obejmuje ;

- rozbiórkę istniejących nawierzchni z betonu, częścią podbudowy z obrzeżami,
- wykonanie wyrównania podłoża piaskiem lub pospółką z zagęszczeniem,
- wykonanie podjazdu dla osób niepełnosprawnych o wymiarach 8,00 x 1,30 mb ze spadkiem 5%
- ustawienie palisady 15x15 cm i obrzeży o wym 8x30 cm na ławie betonowej, palisadę o obrzeże należy ustawić 7 cm powyżej nawierzchni podjazdu – pochylni w rozstawie 1,20mb ; spadek nawierzchni pochylni 5%.

- zamontowanie obustronne balustrad z rur i słupków ze stali o przekroju \varnothing 50mm, pochwyty przyspawane do słupków na wspornikach z rur \varnothing 15 mm, w odległości 5 cm z pochwydami na wysokości 75 i 90 cm od płaszczyzny nawierzchni pochylni podjazdu – pochylni, odległość pomiędzy pochwydami balustrad 105 do 110cm.
- ułożenie nawierzchni z kostki brukowej śrutowanej grubości 6 cm posiadającej odpowiednią szorstkość.

Obok wejścia na istniejących 3 stopniach schodowych, jak również na podejściu ułożona zostanie kostka brukowa śrutowana grubości 6cm z obrzeżami palisadowymi 8x30cm na ławie betonowej.

Utwardzenie terenu dziedzińca oznaczone cyfrą 3. I tarasu ziemnego oznaczonego cyfrą 4. obejmuje:

- rozbiórkę części nawierzchni betonowych z obrzeżami, część wjazdowa do garaży zostanie wykorzystana jako podbudowa,
- plantowanie terenu,
- ustawienie nowych obrzeży 8x30 cm na ławie betonowej, obrzeża zostaną ustawione 1 cm poniżej nawierzchni kostki w celu zapewnienia właściwego spływu wód opadowych na tereny zielone,
- uzupełnienie podbudowy betonowej gr.12 cm,
- ułożenie kostki brukowej gr.8cm na podsypce cementowo- piaskowej.
- uzupełnienie terenów zielonych ziemią urodzajną z obsianiem trawą i nasadzeniami krzewów.

1. Powierzchnia terenu działek ABCD	-	999,32m ²
2. Powierzchnia zabudowy budynkiem	-	293,93m ²
3. Powierzchnia utwardzenia i podjazdu	-	458,03m ²
4. Powierzchnia terenów zieleni	-	247,35m ² tj. 24,75%

W związku z powyższym zakres utwardzenia terenu i wykonania podjazdu dla osób niepełnosprawnych nie wykracza poza obręb działki i nie wchodzi w pas drogowy.

3.Zakres robót związanych z ociepleniem budynku oznaczonego cyfrą 1. obejmuje:

Całość budynku o wymianach 29,45x6,70m i 11,45x8,45m ,wysokości ściany frontowej 3,70m i wysokości ściany szczytowej w kalenicy 8,35 m.

Parametry techniczne ocieplenia zostały ustalone w oparciu o audyt energetyczny efektywności ekologicznej opracowany przez Waldemara Wałdygę 20.07.2013r.

- ocieplenie zewnętrzne przyziemia ze styropianu twardego gr. 8cm o $\lambda \leq 0,031\text{W/m}^*\text{K}$, z tynkiem mozaikowym ,
- ocieplenie ścian zewnętrznych styropianem gr. 8 cm o $\lambda \leq 0,031\text{W/m}^*\text{K}$ z wyprawami elewacyjnymi w kolorach jasnych,
- ocieplenie stropu ostatniej kondygnacji wełną mineralną metodą gr. 12cm,

- wymianę stolarki okiennej na PVC o współczynniku przenikania ciepła $\lambda \leq 1,1$ W/m*K z montażem nawiewników hygrosterowanych.

3.1. Przygotowanie podłoża

Bardzo istotne jest dokładne sprawdzenie jakości podłoża ściennego. Dotyczy to wytrzymałości powierzchniowej, stopnia równości i płaskości powierzchni oraz czystości. Badanie wykonać po trzech dniach przeprowadzając próbę ręcznego odrywania przyklejonej próbki. Jeśli materiał izolacyjny zostanie zerwany w swej strukturze, oznacz to, że podłożo charakteryzuje się odpowiednią wytrzymałością. Natomiast w przypadku oderwania próbki z klejem i warstwą fakturową konieczne jest oczyszczenie elewacji ze słabo związanej z podłożem warstwy. Wówczas powinno się zastosować preparat w celu zagruntowania podłoża i przeprowadzić kolejną próbę. Jeżeli da ona wynik negatywny, należy rozważyć dodatkowe mocowanie mechaniczne. W przypadku ścian charakteryzujących się odpowiednią wytrzymałością skuteczne może okazać się nałożenie warstwy wyrównawczej.

3.2. Mocowanie płyt styropianu samo gasnącego

Płyty styropianowe należy mocować do podłoża poziomo z zachowaniem mijankowego układu spoin pionowych przy użyciu zaprawy klejowej. Na całej powierzchni ściany płyty powinny do siebie przylegać. Niedopuszczalne jest występowanie masy klejącej w spoinach. Łączna powierzchnia położonej masy klejącej powinna obejmować, co najmniej 40% powierzchni płyty. Ilość masy klejowej i grubości jej warstwy zależą od stanu podłoża, musi ona jednak zapewniać dobry styk ze ścianą, co gwarantuje uzyskanie wymaganej przyczepności. Po nałożeniu masy na płytę (ramka klejowa na całym obwodzie arkusza oraz min. 6 placków rozłożonych symetrycznie w środku ramki) należy ją bezzwłocznie przykleić do ściany i dokładnie przycisnąć. Po dociśnięciu, płyty nie wolno poruszać. Styropian przykleja się pasami od dołu do góry. Powierzchnia przyklejanych płyt powinna być równa.

Do mocowania mechanicznego można przystąpić nie wcześniej niż po upływie 24 h od przyklejenia płyt. Płyty mocowane są dodatkowo kołkami rozporowymi w ilości 4 szt/m² styropianu, a w narożach do 8 szt/m². Kołki powinny być zamocowane w ścianach na głębokość nie większą niż 5 cm.

3.3. Wykonanie warstwy zbrojonej siatką

Warstwę zbrojoną należy wykonać na odpylonych, po uprzednim przeszlifowaniu, płytach styropianowych nie wcześniej niż po trzech dniach od przyklejenia płyt. Warstwę zbrojoną należy wykonać w jednej operacji przy pomocy zaprawy klejącej rozpoczynając od góry ściany. Po nałożeniu masy klejącej trzeba natychmiast wtopić w nią napiętą siatkę zbrojącą. Siatka musi być całkowicie niewidoczna i nie może w żadnym przypadku leżeć bezpośrednio na płytach styropianowych.

3.4. Nakładanie tynku

Wyprawę tynkarską należy wykonać nie wcześniej niż po trzech dniach od nałożenia warstwy zbrojonej. Warstwę zbrojoną siatka należy zagruntować barwionym podkładem gruntującym. Na wyschniętą warstwę gruntującą należy równomiernie, na grubość ziarna nakładać tynk za pomocą trzymanej pod kątem stalowej pacy. Gdy materiał przestaje się kleić do narzędzia, płasko trzymaną pacą plastikową należy nadać mu jednorodną fakturę. Warstwę elewacyjną stanowią będą tynki akrylowe. W celu uniknięcia widocznych płaszczyzn styku między wyschniętym, a świeżo nakładanym tynkiem, należy zapewnić wystarczającą liczbę robotników, co pozwoli na płynne wykonanie wyprawy. Proces schnięcia wyprawy, niezależnie od jej rodzaju, polega na odparowaniu wody oraz ewentualnym wiązaniu i hydroizolacji spoiwa mineralnego. Przy niskiej temperaturze otoczenia oraz przy dużej wilgotności względnej powietrza, schnięcie jest dłuższe. Wyprawy tynkarskie w warunkach niekorzystnej sytuacji cieplno – wilgotnościowej, wysychają z nierównomiernym wybawieniem powierzchni, a często z białymi wykwitami. Należy, zatem pamiętać o zachowaniu reżimu temperaturowo – wilgotnościowego podczas aplikacji wypraw tynkarskich, a także o osłonięciu rusztowań po nałożeniu tynków w celu ich osłony przed wpływem złych warunków atmosferycznych.

3.5. Wykonanie rynien i obróbek blacharskich

Rury spustowe wykonuje się z blachy stalowej powlekanej grubości 0,5 – 0,6 mm. Człon rury ma długość arkusza blachy. Całą rurę składa się w elementy dwu, trzy i czteroczłonowe. Złącza pionowe robi się na zakłady szerokości 4 cm. i lutuje się na całej długości zakładu. W dolnej części całego członu powinien być wtłoczony wałek odsunięty od brzegu strony na długość zakładu. Poszczególne człony rur spustowych z blachy stalowej powlekanej należy łączyć na rąbek lub na wałek. Łączenie odcinków rur z blachy powlekanej należy wykonywać za pomocą odgięć i uszczelek. Dolny brzeg kolanka odpływowego rury spustowej, nie podłączonej z rurą kanalizacji należy podwinąć na szerokości 4 – 6 mm. lub zaopatrzyć w obrączkę. Kolanko powinno być wzmocnione paskiem blachy szerokości 6 – 8 cm. przymocowanym do rury tzw. podgardlem. Rury spustowe mocuje się uchwyty rzadziej, niż co 2 m. Oraz zawsze na końcach i pod kolankami. Uchwyt należy umocować w sposób trwały przez wbicie w spoiny muru lub przez osadzenie na zaprawie cementowej w gniazdach wykutych w murach bezspoinowych. Pionowe złącza powinny być odwrócone od lica ściany. Obrączki na rurach spustowych nad uchwytami powinny być przymocowane. Brzegi obrączek należy podwinąć na szerokości 4 – 6 mm. Odchylenie rur spustowych od pionu nie powinno przekraczać: 2 cm. przy długości rur spustowych do 10 m. oraz 3 cm. przy długości rur spustowych większych niż 10 m. Odchylenie rur spustowych od linii prostej, mierzonej na długości 2 m. nie powinno przekraczać 0,3 cm.

3.6.Zabezpieczenie elewacyjne (na gzymsach, pasach elewacyjnych, podokiennikach, itp.)

Wykonuje się je z blachy stalowej powlekanej grubości 0,5 - 0,6 mm. Podłoże pod zabezpieczenia powinno być ułożone na uprzednio przygotowanych podłożach z odpowiednim spadkiem. Arkusze z blach stalowych łączy się na rąbki pojedyncze leżące szerokości 15 do 20 mm. lub na rąbek podwójny wysokości 20 do 30 mm. Arkusze blach powlekanych łączy się na zakłady szerokości 20 do 30 mm. Podokienniki winny być wykonane z blachy ciągłej bez pośrednich połączeń mimo, że ich długość przekracza 2mb.

Zabezpieczenia powinny być zakończone zębem okapowym, tzw. kapinosem. Ząb okapowy powinien być zakryty z boków blachą odgiętą ku dołowi i zamocowany.